

Scrisoare de motivație

Candidat la funcția de Cenzor al Societății Studenților Mediciniști Iași,

Chistol Mihăiță

2025-2026

Stimată Adunare Generală a Societății Studenților Mediciniști Iași,

Prin prezenta scrisoare, doresc să vă expun motivele ce stau la baza candidării mele pentru obținereapozității de Cenzor al SSMI, în mandatul 2025-2026.

Fac parte din generația care în anul I a fost supusă măsurilor dictate de starea de alertă în contextul pandemic de la acea vreme, și anume sistemul hibrid de predare, distanțarea socială, activitatea scăzută de voluntariat și în format online, interacțiunea umană redusă etc. Din postura de boboc la medicină care își dorea încă din clasa a 12-a să fie parte din SSMI și să se implice activ în viața asociației, toate aceste impedimente au venit ca o lovitură pe care am resimțit-o din plin, dar care în același timp mi-a alimentat și mai tare dorința de a fi o parte integrată a Asociației.

În anul II de facultate pot spune că lucrurile au început să revină la normalul pre-pandemie, ne-am reîntors la predarea on-site, distanțarea socială nu mai era impusă cu aceași strictețe iar SSMI revenea ușor ușor la viață sub îndrumarea Consiliului Director de la acea vreme, ai cărui membri aveau să îmi devină în viitorul apropiat mentori, iar ulterior prieteni. În acest an m-am implicat în calitate de voluntar în mai multe proiecte din cadrul departamentelor Societății, printre acestea numărându-se Tutore pentru Noua Generație, Zilele Educației Medicale, Simularea Concursului de Admitere, echipa Workshops & Conferences din cadrul CONGRESSIS 2022, Simularea Concursului de Rezidențiat etc.

A fost anul în care am făcut primii pași în SSMI, în care am aflat ce înseamnă să fii voluntar și membru al unei echipe atât de mari și frumoase, cu bune și cu rele desigur, dar care avea așa de multe de oferit în sfera dezvoltării mele ca și persoană.

Anul III a fost un punct de cotitură pe drumul meu în Asociație, deoarece am ales să aplic pentru poziția de Coordonator SCOME, ne-având în spate experiența necesară ci doar un vis, multă energie și dorința de a aduce o mână de ajutor acolo unde este nevoie. Anul III a fost cel care m-a doborât și m-a reclădit de prea multe ori ca să îmi pot aminti, dar care mi-a oferit în același timp și o satisfacție pe măsura muncii depuse.

În anul IV, după ce am petrecut luni de zile gândindu-mă dacă este alegerea potrivită, am ales să fac pasul „cel mare” și să aplic pentru poziția de Președinte al Societății Studenților Mediciniști Iași, decizie care în timp avea să îmi aducă multe nopți nedormite, nenumărate absențe, mii de ore petrecute în sediu și tot pe atâtea ore de muncă voluntară în folosul Asociației și a membrilor săi. Am cunoscut oameni minunați, alături de care am râs, am plâns, m-am distrat, m-am certat, am muncit, și pe care îi voi avea alături de mine până la adânci bătreți (sper).

Primul mandat de președinte a fost unul dificil atât din prisma noii poziții și a responsabilității, trecând direct de la Coordonator de Departament la Președintele celei mari mari organizații studențești din Iași, dar și datorită volumului uriaș de informații pe care a trebuit să le asimilez, învăț și pune în practică într-un timp limitat, însă pe care am reușit alături de colegii mei de CD să îl pot duce la bun sfârșit, chiar dacă câțiva dintre noi s-au pierdut pe parcursul mandatului.

Anul V a fost un an continuității și al stabilizării, a fost un an în care am ales să mă axeze mai mult pe viitorul asociației decât pe prezentul acesteia, punând în aplicare decizii care poate au părut greu de înțeles la început dar care și-au dovedit utilitatea în timp. Cel de-al 2-lea mandat a fost despre actualizare, modernizare și axarea pe crearea unor relații stabile cu celelalte asociații din Iași și formarea unei structuri solide a SSMI, capabilă să reziste în timp chiar și la cele mai grele provocări.

Răzvan, Bianca, Daria, Mădă, Vadim, Denis, poate pentru voi este doar o înșiruire de nume, însă pentru mine sunt o parte din oamenii fără de care nu m-aș afla astăzi aici, scriind aceasta scrisoare, în anul 6 de facultate, în ultimul capitol al poveștii mele în asociație.

Pot spune că sediul SSMI mi-a fost ca o a 2a casă în acești 4 ani de voluntariat, iar colegii și prietenii pe care i-am întâlnit aici mi-au fost ca o a 2a familie, motiv pentru care consider că este de datoria mea să îi ajut pe viitorii membri ai Consiliului Director să simtă același lucru.

Vă mulțumesc pentru timpul acordat!

Privind cu speranță spre viitor,

Mihăiță Chistol